

UCHWAŁA Nr XLIX/528/2018

Rady Miejskiej w Opocznie

z dnia 5 października 2018r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3
w Opocznie im. Henryka Sienkiewicza**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 994, 1000, 1349, 1432) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z 2018 r. poz. 149, 650, 1544, 1629) uchwała się, co następuje:

§ 1. Uznaje się skargę K.G. z dnia 6 czerwca 2018 r. na działalność Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie im. Henryka Sienkiewicza za bezzasadną z przyczyn przedstawionych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej w Opocznie do zawiadomienia Skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Opocznie
Wiesław Wołkiewicz

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and flourishes, positioned over the printed name of the council chair.

UZASADNIENIE

Skarżąca K.G., pismem z dnia 6 czerwca 2018 r. wniosła do Komisji Rewizyjnej i Przewodniczącego Rady Miejskiej w Opocznie skargę na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie. Skarga podlega rozpatrzeniu przez Radę Miejską w Opocznie, która zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 ze zm., dalej jako: kpa) przy braku przepisów szczególnych, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w art. 229 pkt 2 kpa. W skardze K.G. zarzuciła popełnienie przez Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie wielu nieprawidłowości, zarzucając bezduszość, brak kompetencji, obiektywizmu, doświadczenia w pełnionej funkcji, stronniczość, brak poszanowania praw człowieka i praw dziecka, niedopełnienie obowiązków poprzez niesprawdzenie szczegółowo dokumentacji, niezasięgnięcie opinii wychowawcy klasy, do której uczęszczało dziecko Skarżącej. Przedmiot skargi sprowadzał się zaś do wdrożenia przez Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie indywidualnego nauczania dla dziecka Skarżącej, z czym Skarżąca się nie zgadzała. W tym zakresie Skarżąca podniosła zarzut izolowania dziecka od rówieśników, wskazując na nieprawidłowości w orzeczeniu o potrzebie indywidualnego nauczania dziecka, w konsekwencji podnosząc nierealizowanie przez dziecko obowiązku szkolnego.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Opocznie przekazał skargę Komisji Rewizyjnej Rady Miejskiej w Opocznie (dalej: Komisja Rewizyjna) celem zbadania sprawy i zajęcia stanowiska (zgodnie z § 45 pkt 2 oraz § 46 ust. 2 i 3 Uchwały Nr XXXI/372/2017 Rady Miejskiej w Opocznie z dnia 27 kwietnia 2017 r. w sprawie Statutu Gminy Opoczno).

W ramach postępowania wyjaśniającego Komisja Rewizyjna zwróciła się do Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie o ustosunkowanie się do kwestii poruszanych w skardze. W odpowiedzi, Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie wskazał, że skarga opiera się na sporze pomiędzy rodzicami dziecka, gdzie ojciec był inicjatorem indywidualnego nauczania, zaś matka ku temu oponowała. Jak wskazał Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie, Dyrektor nie jest stroną w tym konflikcie, zaś indywidualne nauczanie zostało wprowadzone na podstawie orzeczenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej, po otrzymaniu którego wszczęto procedurę jego organizowania. Komisja Rewizyjna w ramach badania sprawy zleciła dodatkowo przeprowadzenie audytu przez zatrudnionego w Urzędzie Miejskim w Opocznie audytora. Wyniki audytu w przedmiotowej sprawie Komisja Rewizyjna oceniła jako niewystarczające, podejmując własne ustalenia.

Po przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym, w tym wysłuchaniu Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie (Skarżąca nie uczestniczyła w posiedzeniu Komisji Rewizyjnej pomimo zaproszenia), Komisja Rewizyjna uznała skargę za bezzasadną, z przyczyn wskazanych poniżej.

Komisja Rewizyjna rozpatrując sprawę ustaliła, że po złożeniu przez ojca dziecka do Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie wniosku o indywidualne nauczanie wraz z orzeczeniem Nr P-4250/889/43/2017-2018 Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Opocznie o potrzebie indywidualnego nauczania, Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie podjął czynności niezbędne do wdrożenia indywidualnego nauczania dla dziecka Skarżącej. Pismem z dnia 14.05.2018 r. Dyrektor zwrócił się do organu prowadzącego Szkołę

o przyznanie 6 godzin nauczania indywidualnego dla dziecka Skarżącej, co jest konieczne w zakresie zabezpieczenia i przyznania środków finansowych niezbędnych do zorganizowania indywidualnego nauczania. Pismem z dnia 21.05.2018 r. organ przyznał wnioskowane 6 godzin nauczania indywidualnego, po czym Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie podjął czynności wdrożenia nauczania indywidualnego. Po otrzymaniu przez Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie informacji, iż orzeczenie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej zostało zaskarżone przez Skarżącą do Łódzkiego Kuratora Oświaty, Dyrektor wstrzymał indywidualne nauczanie, zawiadamiając o tym organ prowadzący Szkołę.

Odnosząc powyższe do obowiązujących w rozpatrywanym zakresie przepisów prawa, należy wskazać na art. 127 ust. 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 996 ze zm.), zgodnie z którym opinie o potrzebie indywidualnego nauczania wydają zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych, w tym w poradniach specjalistycznych. Zgodnie zaś z art. 127 ust. 16 Prawa oświatowego, Dyrektor szkoły, której uczeń posiada orzeczenie o potrzebie indywidualnego nauczania, organizuje takie nauczanie w porozumieniu z organem prowadzącym. Powyższe przepisy jasno wskazują, że w przypadku posiadania przez ucznia orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania, Dyrektor szkoły ma obowiązek zorganizować takie nauczanie w porozumieniu z organem prowadzącym. Dyrektor nie ma w tym zakresie decyzyjności. Nie ma on również żadnego wpływu na postępowanie prowadzone w poradni psychologiczno-pedagogicznej, w trakcie którego zespół orzekający diagnozuje ucznia określając ograniczenia w jego funkcjonowaniu skutkujące potrzebą nauczania indywidualnego. W powyższym zakresie zarzuty Skarżącej dotyczące niewzięcia przez Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie pod uwagę stanu dziecka i jego bezzasadnego izolowania od grupy uczniów, a tym samym bezdusność, braku kompetencji, obiektywizmu, doświadczenia, stronniczości, braku poszanowania praw człowieka i praw dziecka, niedopełnienia obowiązków poprzez niesprawdzenie szczegółowo dokumentacji, niezasięgnięcia opinii wychowawcy klasy – są bezzasadne. To nie Dyrektor ocenia bowiem predyspozycje ucznia do objęcia go indywidualnym nauczaniem. Co więcej, ewentualne błędy formalne ujawnione w trakcie postępowania odwoławczego od orzeczenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Opocznie, nie dotyczą działania Szkoły i jej Dyrektora, a zupełnie odrębnej jednostki, jaką jest Poradnia. W ocenie Komisji Rewizyjnej, Dyrektor Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie, podejmując czynności zmierzające do zorganizowania indywidualnego nauczania dziecka Skarżącej, wypełnił dyspozycje ww. przepisów Prawa oświatowego, a także Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 9 sierpnia 2017 r. w sprawie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego dzieci i indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży (Dz.U. z 2017 r. poz. 1616). Co więcej, w interesie dziecka podjął wszelkie możliwe działania, aby w sposób nieprzerwany realizowało ono obowiązek szkolny.

Z uwagi na wszystko, co zostało wskazane powyżej, Komisja Rewizyjna stwierdziła bezzasadność skargi na działalność Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 3 w Opocznie związaną z wdrożeniem indywidualnego nauczania dziecka Skarżącej. Komisja Rewizyjna zwróciła się do Rady Miejskiej w Opocznie z wnioskiem o podjęcie uchwały w sprawie uznania skargi za bezzasadną. Rada Miejska w Opocznie po wysłuchaniu wniosków Komisji Rewizyjnej oraz po przeanalizowaniu skargi i zebranych w sprawie materiałów, postanowiła uznać skargę za bezzasadną, dzieląc argumentację Komisji Rewizyjnej.

Pouczenie

Zgodnie z treścią art. 239 kpa w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.

PRZESYŁAM DO
Biuro Administracji
Władz Powiatowych

